

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010050
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3614010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2014 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom v trestnej veci obžalovaného

U. P.

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., V. č. XXX/XX, prechodne bytom E., U. XXX, t.č. v mieste prechodného bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/36/2014-95 zo dňa 04.06.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/36/2014-95 zo dňa 04.06.2014 bol obžalovaný U. P. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože dňa 24.09.2013 o 20.40 h v obci V. viedol osobné motorové vozidlo značky D. X., ev.č. P., na ceste III/064049 v smere do Klátovej Novej Vsi, kde na ul. Y. č. XXX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín, pričom bolo zistené, že vozidlo vedie v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza, pod č. ORP-769/DI-SK-2012 zo dňa 05.11.2012, právoplatným dňa 11.12.2012 na dobu 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 700 €. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry, ktoré podal proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd pri ukladaní trestu nesprávne vyhodnotil podmienky pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák. a obžalovanému uložil trest, ktorý neprispieje k naplneniu účelu trestu u obžalovaného tak, ako to predmetné ustanovenie Trestného zákona predpokladá. Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie, t.j. zabránenie v trestnej

činnosti a prvok individuálnej prevencie, t.j. výchovy k riadnemu životu a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Poukazoval na to, že obžalovaný sa od roku 2005 16-krát dopustil priestupku na úseku dopravy, za ktoré mu bol aj uložený zákaz činnosti, ktorý nemal na neho prevýchovný efekt. Taktiež nesúhlasí s tým, že uloženie trestu zákazu činnosti by neprimerane postihovalo okrem páchatela jeho rodinu a blízke osoby a znemožnil by mu výkon jeho zamestnania. Vyzdvihovanie tejto skutočnosti by mohlo viesť pri ukladaní trestu zákazu činnosti k neodôvodnenému zvýhodňovaniu rodičov maloletých detí, ktorí spolu nežijú na úkor ostatných rodičov, ktorí žijú v spoločnej domácnosti so svojimi maloletými deťmi a plnia si vyživovaciu povinnosť. Súd uprednostnil rodinné a zamestnanecké práva obžalovaného nad záujmy štátu na zabezpečení bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a zabránení nelegálneho vedenia motorových vozidiel a ochrany života a zdravia účastníkov cestnej premávky, ale najmä aj na záujme štátu na rešpektovaní a riadnom výkone rozhodnutí súdov a iných orgánov verejnej moci. Súd uložením peňažného trestu obžalovanému v nízkej sume a neuložením trestu zákazu činnosti sa dostal na úroveň miernejšieho rozhodnutia, ako by bol obžalovaný postihnutý v priestupkovom konaní. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní stotožnil s dôvodmi podaného odvolania v celom rozsahu a žiadal tomuto vyhovieť s tým, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest, ktorý navrhoval prokurátor na hlavnom pojednávaní.

Obhajca obžalovaného vo svojom vyjadrení poukázal na to, že výška trestu je primeraná okolnostiam, motívu porušeniu zákona a osobe obžalovaného. Obžalovaný znovu nadobudol vodičské oprávnenie v januári 2014 a v rámci svojho zamestnania a plnenia povinností vyplývajúcich z jeho funkcie najazdil viac ako 36.000 km bez nehody. Ako osoba zdravotne ťažko postihnutá, ktorá potrebuje vodičské oprávnenie pre výkon práce, by pri strate vodičského oprávnenia iba ťažko našiel uplatnenie. Žiadal, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Pokiaľ sa týka postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, tu odvolací súd musí prisvedčiť odvolaniu prokurátora, že uložený peňažný trest vo výške 700 € bez uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá sa javí byť trestom miernym, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu a hlavne osobu obžalovaného, nie je trestom tak neprimeraným ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., aby bolo potrebné v odvolacom konaní tento výrok súdu prvého stupňa naprávať. Na jednej strane je pravdou, že odôvodňovať neuloženie trestu zákazu činnosti povinnosťou obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť a umožniť mu tak navštevovanie maloletých detí, by nebolo správne a spravodlivé najmä voči ostatným páchatelom obdobnej trestnej činnosti, ktorí boli za ňu postihnutí aj trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. Na druhej strane aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo však potrebné zohľadniť konkurencieschopnosť obžalovaného uplatniť sa na trhu práce, vzhľadom na jeho ťažké zdravotné postihnutie. V prípade uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, aj podľa vyjadrenia jeho zamestnávateľa, by s ním musel byť ukončený pracovný pomer a ako osoba zdravotne ťažko postihnutá by skutočne ťažko hľadal uplatnenie a mohol tak plniť svoje finančné

záväzky týkajúce sa výživy maloletých detí. Práve v prípade tohto obžalovaného sa podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu uplatnila zásada individualizácie trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 2, 3 a 4 Tr. zák. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že obžalovaný riadil motorové vozidlo v čase administratívneho zákazu riadiť motorové vozidlá uloženého mu v súvislosti so spáchaním priestupku, čo podľa názoru odvolacieho súdu má menšiu nebezpečnosť, ako keby nerešpektoval súdny zákaz a tým, že v januári 2014 sa podrobil preskúšaniu a bolo mu vrátené vodičské oprávnenie, preukázal opätovne spôsobilosť k vedeniu motorových vozidiel.

Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, ktoré ho viedli k uloženiu trestu obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a odvolanie prokurátora proti tomuto výroku následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.